

— Но ако бы оногось бесчестника, който ъ е излъстилъ, да дойдеше нѣкоя доблественна душа, да ся земеше за да го призове на длѣжность-тъ му, що быхте казали ?

— Наградилъ быхъ онѣзи доблественнѣ души до колкото можахъ, ако да бѣхъ на мѣсто, а пакъ ако не бѣхъ щѣхъ да ъ обычамъ и почитамъ.

— Но ако бесчестникътъ вмѣсто да послуша придумваніята на онѣзи доблестнѣ души, сполучаше да ъ накаже чрѣзъ законътъ и вы узнаяхте това, що быхте сторили ?

— Раздралъ быхъ ризѣтъ си.

— Виждамъ че смы съгласни въ идеитѣ си, господине Министре ! И намѣрвамъ благоврѣмие да оцѣнѣ чувствата ви. Кога е тѣй

На онзи часъ влѣзе единъ слуга съ едно блюдо разлато, покрыто отгорѣ съ червено кадифе обнизано съ златы ресны и пеперудкы, откры блюдето и принесе кафе на чужденеца и на министра.

Чужденецътъ като си зе чашкѣтъ съ кафето сръбнѣ и продължаваше да говори.

— Сега, Господине министре ! Случи ся да ся научѣ за злочестинѣтъ на единъ момѣ обесчестенъ отъ безстыдника нѣкого си Исидора Хрисодактила. Случи ся да ся научѣ че ся намѣрила една доблественна душа подъ име Гырджикъ, който ся постаралъ да приведе бесчестныйтъ Господина Исидора, въ съзнаніе на длѣжностьтъ му. Но какво ся случава ? По-неже бесчестныйтъ Исидоръ е богатъ и силенъ, доблественныйтъ Гырджикъ го докарахъ днесъ тука и щѣтъ да го за-творятъ; слѣдъ него е дошелъ тука и бесчестныйтъ онзи Исидоръ гордъ за извършеното си.

— Тука ли е ! рече министрътъ.

— Тука е, ваше прѣвѣсходителство.

Министрътъ подрѣнка звѣнчето и заповѣда да введѣтъ Гырджикътъ.